

[Marianne Bentsen-Pedersen]

debat herinde. Men for at idrætten ikke skal være glemt, vil jeg sige et par ord.

Vi mener stadig væk, det er vigtigt, at man stimulerer den islæt af leg, der ligger i idrætten, og at pengene fordeles, sådan at de kommer den brede idræt til nytte. Det betyder selvfølgelig ikke, at der ikke skal være penge til de dygtige, men vi mener, at de – i højere grad i hvert fald – har mulighed for at skaffe penge gennem entréindtægter.

Om medierne vil jeg sige, at det er og måske især bliver et meget broget område. Danmarks Radio, har vi set, har for ministeren – en centrum-demokratisk minister – været for fristende et område til, at ministeren kunne holde fingrene væk. Et af særkenderne ved Danmarks Radio er imidlertid, at det er en institution, som ikke er bundet af statsmagten, og det er et princip, jeg synes vi skal gøre meget for at håndhæve. Tænk på, hvis Danmarks Radio skulle lave udsendelser, der på bedst mulig måde kunne tilgodese statsmagten, og hvis DR skulle være afhængig af, hvordan denne statsmagt stillede sig til, hvad der skete i Danmarks Radio. Det ville være meget uheldigt.

Første gang ministeren blandede sig, angik det ansættelsesstoppet. For det første er det som sagt slet ikke ministerens område at blande sig i personalepolitikken i Danmarks Radio, og for det andet er Danmarks Radio en af de få institutioner, der har skåret personaleantallet voldsomt ned i de forudgående år, så på alle måder var den indblanding altså forkert.

Anden gang ministeren blandede sig – godt hjulpet af statsministeren – skete det på licensområdet. Her skulle Danmarks Radio rette sig ind efter den inflation, regeringen sigter efter. Det er selvfølgelig rigtigt, at licensen skal godkendes af folketingets finansudvalg – altså ikke engang af ministeren – men det må ikke blive et redskab til styring. Danmarks Radio har monopol, og derfor er det klart, at man skal have en godkendende instans, men det mener jeg uelukkende skal være for at tilse, at stigningerne ikke pludselig bliver alt for skyhøje. Det var ikke det, der var tale om. Der var tale om, at man søgte at få 6½ pct.s stigning.

Et eventuelt TV 2 mener jeg ikke vi skal have en større debat om nu, for den debat regner jeg også med vi får senere. Det samme gælder for kablernes vedkommende.

Til sidst vil jeg nævne pressestøtten, vel vidende at den ikke falder ind under kulturministerens regie. Nu har vi statsministeren til stede, så det gør måske ikke så meget.

Jeg mener, det er vigtigt for den frie debat, at pressestøtten bliver ret omfattende. Jeg tror, det er vigtigt, at der ikke bare bliver tale om planlægningsstøtte og startstøtte, men at vi også får en driftsstøtte. Vi ser, hvordan blade, der har været i gang gennem endog mange år, må lukke eller står over for at måtte lukke eller over for meget store økonomiske vanskeligheder. Disse blade repræsenterer ofte meninger, der ikke præsenteres gennem de store dagblade, og derfor er det meget vigtigt for debatten og for demokratiet, at disse blade får støtte, så alle kan komme til orde. Men ligesom det er vigtigt, at Danmarks Radio ikke statsstyres, er det selvfølgelig også vigtigt, at en eventuel pressestøtte ikke fører til krav fra staten, men gives efter objektive kriterier.

Det er givet, at kultur koster penge, og at mange af de ting, jeg har nævnt, også vil koste penge, men jeg mener også, at det er meget vigtigt, at vi ikke bruger penge ud fra en brugs- og nytteværdi, og jeg mener, at især i krisetider er det meget vigtigt, at der bliver udfoldelsesmuligheder for alle.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

I en kort bemærkning undrede fru Ingerlise Køfoed sig over, at vi ikke var forargede over socialdemokratiets besparelser. Jeg må sige, at det, vi måske er forargede over – og som kan virke kunstigt – er socialdemokratiets angreb på de nuværende besparelser, der jo viderefører en linje fra tidligere besparelser – om end med andre tal, når jeg ser bort fra det, der var i svøb, og som altså ikke kan komme ud af svøbet – og som lyder, som om det, vi nu var begyndt på, var at føre landet ud i en eller anden kulturel afgrund. Vi viderefører i virkeligheden en linje med noget større tal, fordi situationen er vanskeligere, end den var på daværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Køfoed (SF):

Som jeg sagde før, har jeg også været sur, forarget, over de socialdemokratiske bespa-